

דוד מישה

וו. סוטייב

"גזר, גזר" כעס מישה "אכול בעצמך גזר. אני אוהב פטריות"
והלך ליער עם הקיפוד.

הולך הקיפוד ביער, אוסף פטריות ושם אותן על הגב, על
הקוצים והדוב המסורבל בעיקר
דורס אותן ברגליים.

מהעץ קורא לו הסנאי "דוד
מישה, למי אתה משתחוה כל
הזמן?"
"באתי כאן כדי לאסוף פטריות.
אני מכין לי מלאי לחורף." עונה
לו מישה.

"לשם מה לך פטריות" אומר
הסנאי "מוטב תטעם אגוזים!"

טעם מישה אגוזים והם טעמו לא מאוד.

"זהו זה! אני אאסוף אותם במכה אחת. ככה!" והוא בשתי כפיו
החזיק בשיח מלא אגוזים בשלים, הוציא אותו עם השורשים
מהאדמה, ושם לעצמו על הגב.

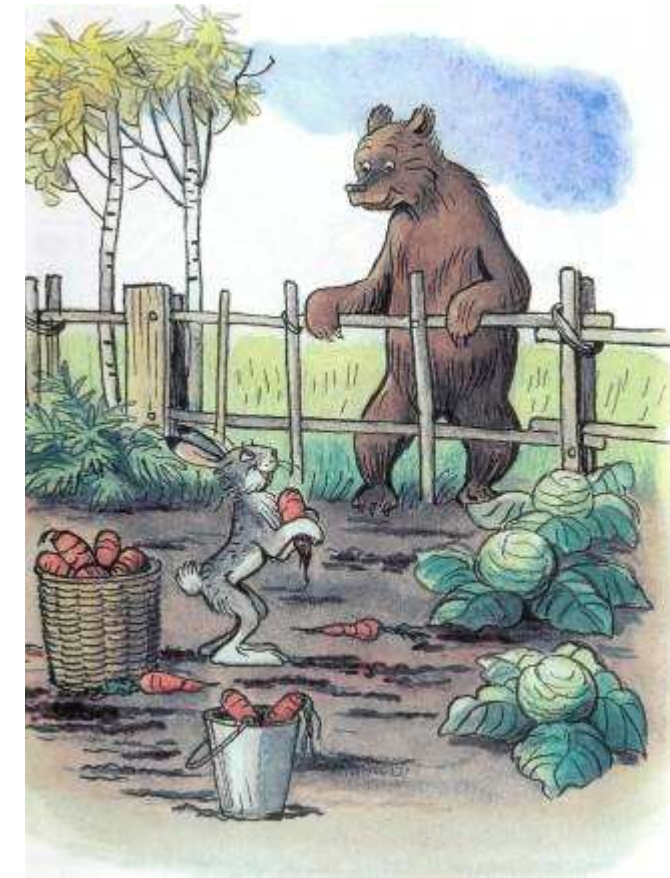
ראה זאת הקיפוד ורק פשט
כפותיו.

והנה ממולם בא החתול עם חכות.
הדוב עצר "לאן אתה הולך, בעל
שפם?" שאל.

"לנהר, דוד מישה. אני רוצה לדוג
דגים בשביל החתלתולים שלי."
"דגים? אני אוהב דגים" ליקק הדוב
את שפתיו "אני צריך לדוג דגים

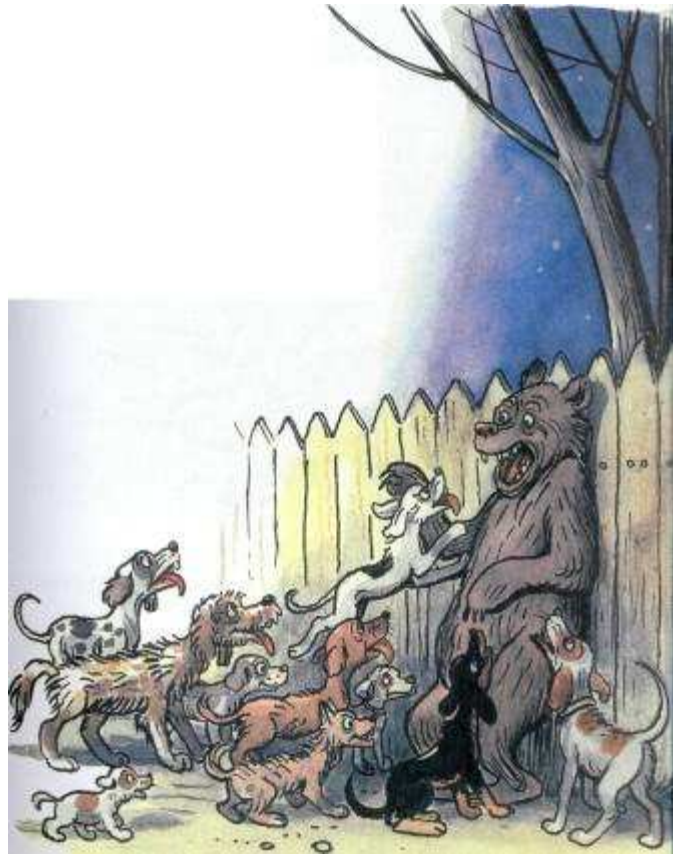
דוד מישה הדוב ניכנס פעם לגן,
פגש בארנב ושאל "מה מעשיך,
ארוך האוזניים?"
"אני מוציא היום גזר, דוד מישה."
"והגזר הוא טעים?"
"טעים מאוד, דוד מישה, רק תקוע
עמוק באדמה."
"אני זקוק לגזר" אמר הדוב אחרי
מחשבה "שיהיה לי מלאי לחורף.."
"לבריאות, דוד מישה! קח כמה
שתרצה!!"
מישה ירק לידיו והתחיל להוציא
גזר מהאדמה במרץ כזה שהם

התפזרו לכל הכוונים..

בדיוק אז עבר שם הקיפוד. גזר אחד נפל לו ישר על הראש
ונתקע על הקוצים.

"איזו שערוריה" קרא הקיפוד "מה קורה כאן?"
"מוציאים גזר! נהם דוד מישה "ולאן אתה הולך, בעל הקוצים?"
"הולך ליער, לאסוף אורניות, פטריות."
"פטריות! זה הדבר" שמח מישה "אני זקוק למלאי לחורף. נלך
לחפש אורניות, פטריות!"
"דוד מישה" שרק הארנב "ומה עם הגזר?"

הזיז קרש מהגדר ולחש "אתה, דוד מישה, עמוד כאן בשמירה. אביא לך תרנגולות וברווזים כמה שרק תרצה."

"טוב" אומר הדוב "רק חזור מהר ותביא הרבה. דרוש לי מלאי לחורף."

הלך מישה הדוב לאורך הגדר, הסתכל לצדדים, הקשיב. אך לא הרבה זמן הלך, כי הכלבים של הכפר הרגישו בו ובאו בהמוניהם. וכולם נובחים, מיללים, מנסים להתנפל עליו.

הדוב שכח מתרנגולות, מברווזים, מהשועל הגזלן והתחיל לברוח. והכלבים בלהקה גדולה אחריו! כך הם רדפו אותו עד היער.

ובאותו הזמן השועל יכול היה לבחור לו בלול מה שרק רצה ולברוח. ולא ראו אותו עוד. בבוקר ישב הדוב תחת העץ ונאנח.

עבר לידו עכברון קטן, ראה את הדוב ונעצר.

"מה קרה לך, דוד מישה?"
"זה הכלבים האלה. אמש כמעט ופשטו את העור ממני."

למלאי החורף שלי."
"אז בוא אתי! יש לי עוד חכה, אתן לך אותה" אמר החתול. הם התחילו ללכת לנהר. ואז שואל החתול "ומה עם האגוזים, דוד מישה?"

"איך, מה זה אגוזים, לא שווים. מוטב לי לדוג דגים. אני זקוק להם לחורף."

הגיעו לנהר. רק הטיילו חכות ובא השועל. הוא ניגש לדוב ואומר "אתה עוסק בשטויות, דוד מישה."
"איך זה בשטויות" נעלב הדוב "דרוש לי מלאי דגים לחורף."
"אבל כמה תוכל לדוג כאן? ואיזה תענוג זה לאכול דגים כל החורף?"

אציע לך דבר טוב יותר. תברך אותי על זה כל החורף."
"מה תציע?" שאל הדוב.
"נלך לכפר ונסחוב תרנגולות, ברווזים."

"תרנגולות? ברווזים?! נלך מיד!"
שמח הדוב ועזב מיד את החכה. "דוד מישה. הדג נתפס אצלך!"
קרא החתול.

"אז נתפס. דג הוא לא ברווז"
נהם הדוב והלך אחרי השועל. כשהחשיך השועל והדוב התגנבו מאחורי הכפר ללול גדול. השועל

